Danske Døves Ungdomsforbunds

VISUALISØ

Alexei Svetlovs

udstilling af anti-CI-malerier

nummer 1
marts 2003

Handicapåret 2003

Vil du være en del af den landsdækkende buskaravane?

I forbindelse med Det Europæiske Handicapår 2003, skal DSI-Ungdom deltage i den af Handicapårets sekretariat planlagte buskaravane.

Buskaravanens overordnede formål er, at skabe kontakt og dialog mellem mennesker med handicap og ikke-handicappede.

Buskaravanen vil turnere i hele Danmark med stop hver dag i hvert amts hovedstad. Karavanen vil gøre stop på byens torv eller lign. hvor en scene vil blive opstillet samt hvor diverse aktiviteter skal foregå. Alle aktiviteterne vil foregå om eftermiddagen.

Buskaravanen kører fra d. 2. juni til d. 18. juni.

DSI-Ungdom skal under hele turneen bidrage med aktiviteten »Prøv et handicap«. Det er et koncept DSI-Ungdom – med stor succes – har afprøvet på Rehab-messen 2002. Via »Prøv et handicap« vil vi bl.a. forsøge at øge andre menneskers forståelse for det at være handicappet, ved at give dem nogle konkrete oplevelser.

I den forbindelse har vi brug for frivillige til at være en del af DSI-Ungdoms team på buskaravanen.

Har du lysten til at være en del af et stærkt team. Lysten til at komme i kontakt med en masse mennesker i det danske land. Har du lysten til at bidrage med forhåbentlig stor effekt i Det Europæiske Handicapår, har du nu muligheden for at tilmelde dig som frivillig til DSI-Ungdoms team.

Det vil kræve, at du kan afsætte en uge, to uger eller hele perioden. Vi kører med selve buskaravanen rundt i landet og du vil naturligvis få dækket udgifter til overnatninger og fortæring.

Har du lyst til at tilmelde dig eller brug for flere informationer, er du velkommen til at kontakte Mette Pedersen på tlf. 36 38 85 55 eller via mail på mette@dsiungdom.dk.

Tilmeldingsfristen er d. 10. marts 2003.

Når vi har modtaget alle indstillinger, vil DSI-Ungdoms styregruppe vælge teamet ud fra de opgaver der skal løses.

indhold

Handicapåret 2003
Landsdækkende buskaravane 2

Nyt fra sekretariatet 3

Jagten fortsætter på
Den ideelle tegnsprogspolitik – del 3 4

Tea Time
... en flugt fra virkeligheden 7

Adrenalinen er derude langt derude 8

Super Bowl XXXVII:
Sørøverne vs. Piraterne 9

Projekt Grænser
pressemeddelelse fra DDU 10

Vil du være
Bloddonor 11

Nytår i Dublin 13

HSK – *Handicappede studerende og kandidater* 14

Hvem har retten til DDU 15

Kosmopolitten
besøger Café Nanis 16

visualis

Nr. 1-2002, 8. årgang
ISSN: 1396-4267
Redaktion:
Alex Stensholm (ansv.)
Em: alehan@aub.dk
Elisa Klejs Nielsen
Simon Bak
Pernille Nellemann
Mette Bjørnholt Bertelsen
Thomas Philip

Sekretariat:
Danske Døves Ungdomsforbund
Postboks 704
Rantzausgade 60[1]
2200 København N
Txt: 35 24 09 19
Tlf: 35 24 09 12
Fax: 35 24 09 20
E-post: ddu@deaf.dk
www: www.visualis.dk

Annoncer:
Gurli Andersen
Horsensvej 1
Salten, 8653 Them
Tlf: 86 84 91 11
Fax: 86 84 85 10

Prepress og tryk:
Grafisk Værksted
Vandtårnsvej 100
2860 Søborg
Tlf: 39 56 09 90
Fax: 39 53 09 91
Txt: 39 53 09 92

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og redigere breve og artikler der optages i bladet. Synspunkter fremført af de enkelte skribenter dækkes nødvendigvis ikke af forbundet eller af redaktionen.

Nyt fra sekretariatet

Døves Nordiske Børnelejr!

Det er Norge der i år arrangerer Døves Nordiske Børnelejr. Den foregår i Mesnali ved Lillehammer fra den 10.–17. juli.

Lejren holdes på Mesnali Ungdomscenter i et område med søer og skov. Der er plads til 10 børn fra 9–12 år fra hvert nordisk land og to ledere. De to ledere bliver Pernille Nelleman og Stefan Caspersen.

Der vil være en masse udflugter bla. til Hunderfossens Familiepark og mange aktiviteter på programmet. Lejrens tema bliver Vikingetiden.

Har du lyst til at få en rigtig god oplevelse sammen med andre døve børn, så skynd dig at tilmelde dig.

Pris for at deltage: kr. 3.400,- pr. person. Prisen er inklusive deltagergebyr, mad, udflugter/aktiviteter, rejse med Oslobåden til/fra København samt bus til Mesnali ungdomscenter t/r.

Tilmelding til DDU
pr. mail ddu@deaf.dk
eller fax 35 24 09 20
senest 11. april 2003.

Du kan finde flere oplysninger på www.nordiccamp.funtegn.no

Tilmeldingsblanket til: ❒ Nordisk Børnelejr ❒ Kanotur

Navn .....

Adresse .....

Adresse .....

Postnr. ..... By .....

emailadresse ..... Alder ..... Kan du svømme? .....

Specielle ønsker .....

.....

Forældres underskrift ..... Egen underskrift. .....

Kanotur på Susåen – noget for dig?

Vil I med ud og opleve det dejlige danske forår! Så tag med på Kanotur på Susåen fra

torsdag d. 29. maj – søndag d. 1. juni.

Vi skal sejle på Susåen, sove i telt, lave mad i det fri, hygge os med en workshop om døve unge, historier og underholdning samt meget mere...

Du skal være mellem 13–17 år og medlem af DDU og du skal kunne svømme for at deltage.

Der er kun plads til 15 unge, så skynd dig at tilmelde dig til ddu@deaf.dk. SENEST 11. april.

Det koster 200 kr. at deltage.

Ny medlem søges til DDUs internationale udvalg

DDUs internationale udvalg er et forholdsvis nyoprettet udvalg (januar 2003) og har i øjeblikket tre medlemmer og en kontaktperson fra sekretariatet. Udvalget søger endnu et medlem. Der er et par egenskaber vi gerne ser hos dig:

- Du har interesse for det internationale arbejde.
- Du er interesseret i at opsnuse nyt fra resten af verden.
- Du er frisk på at være med til at lave diverse arrangementer.
- Du har ideer til hvordan DDU kan oprette en stærkere international profil.

Lidt om DDUs internationale udvalg:

Udvalget arbejder frem mod en række initiativer i Danmark. Blandt andet at lave arrangementer med formålet at støtte forskellige ting i internationale henseender samt at oplyse unge danskere om den store vide verden.

Udvalget vedligeholder en database over forskellige aktuelle informationer, som unge danske døve kan få nytte af f.eks. i forbindelse med udvekslingsophold. Oplysningerne formidles via. hjemmesiden og Visualis. Derudover arbejder udvalget på at skabe et stærkere kontakt-netværk til de andre landes ungdomsorganisationer.

Interesseret?

Kontakt da sekretariatets kontaktperson, Mette Bertelsen, på e-mail adressen mb@deaf.dk

... eller på DDUs txt-tlf: 35240919 / fax 35240920.

Vedlæg en kort beskrivelse af dig og hvorfor du gerne vil være med i udvalget.

tegn
del 3

Den idéelle Sprogspolitik,

Visualis fortsætter med at interviewe personer i forsøget på at finde den idéelle tegnsprogspolitik.

Findes der sådan en? Hvis der gør, hvor findes den? Hvilke kriterier skal opfyldes før en tegnsprogspolitik er tilfredsstillende eller optimal?

Tekst & fotos af Alex Stensholm

Vi har henvendt os til kordegn på De Døves Kirke, **Tomas Kold** og p.t. lærer på Ål Folkehøyskole i Norge, **Bruno Ottesen**. Begge arbejder i et tegnsprogsmiljø hvis principper minder meget om hinanden.

Anne Skov Hårdell og **Birthe Petersen** arbejder begge på Center for Tegnsprog og Tegnstøttet Kommunikation i København og Århus henholdsvis.

Anne Skov Hårdell har ikke ønsket at deltage i interviewet, og Birthe Petersen har aldrig svaret på vores henvendelse.

Vi har også rettet henvendelse til rektor på Ål Folkehøyskole i Norge, **Per Ove Nybråten** som kalder det dårlig opførsel hvis en hørende medarbejder ikke bruger tegnsprog på arbejdet.

Jeg citerer lige døvepræst Johannes Jørgensen der i 1923 sagde:

»Gid det dog engang maatte gaa op for alle, at det er en Skandale, at man kan være Døvstummelærer uden at have Begreb om de Døvstummes eget Sprog.«

Døveundervisning i Danmark 1807–1982, Døveforsorgens Historiske Selskab 1983, s. 66

Lige præcis!

De Døves Kirke

Tomas Kold har arbejdet som kordegn på De Døves Kirke siden 1. december 2001 og han udtrykker fuld tilfredshed med tegnsprogsvilkårene på stedet. Her arbejder også døvepræst Marianne Bønløkke og døvepræst Lise Lotte Kjær der begge to er hørende. Fælles for de to er at de har gennemført basisåret på tegnsprogstolkeuddannelsen.

Hvilken tegnsprogspolitik er idéel?

»At der ikke findes nogen tegnsprogspolitik«, forklarer Tomas Kold, »for det er jo et tegnsprogsmiljø, og alle skal være indstillet på at dansk tegnsprog er det sprog der skal bruges.«

Vil det sige at De Døves Kirke slet ikke har en tegnsprogspolitik?

Tomas Kold fortæller at både døve og hørende medarbejdere på De Døves Kirke alle er klar over hvad de går med til. De er klar over hvilket sprog der er gældende. »Det er jo dansk tegnsprog, helt klart!«

Dansk tegnsprog

Tomas Kold oplever som døv medarbejder at de andre hørende medarbejdere hele tiden bruger dansk tegnsprog uden stemme, og det er en positiv oplevelse. »Og det fede er at jeg ikke ser dem løfte hænderne fordi der pludselig er en døv inden for deres synsfelt. Det danske tegnsprog ér der bare – simpelt hen! Det er en selvfølge, – man tager vel ikke til Island og taler dansk«, supplerer Tomas Kold.

»Lad os nu tage et rum hvor der er både hørende og døve. Hvis man er døv og går ind i rummet, hvem ser man på først? Nemlig de døve, for det er dem der kan dansk tegnsprog. Resten er man ligeglad med, men sådan er det slet ikke her.

Her kan jeg nemlig altid forvente at der bruges dansk tegnsprog, og det gør at jeg nu ikke automatisk ser på døve personer når jeg går ind i et rum, og det gør at jeg lettere kan vælge hvem jeg vil snakke med. Det er den fornemmelse mange døve ikke har eller ikke har haft.«

Hvad synes du om Asger Bergmanns forslag om et fællesrum på en døveskole eller et andet sted hvor man kun må bruge dansk tegnsprog (jf. Visualis 2, 2002)?

»Det behøver man kun hvis det ene sprog dominerer!«, er Tomas Kolds kontante udmelding, dog tilføjer han at det er en god idé, »men det er ærgerligt, for det indebærer at gå ned i ens egen selvbevidsthed.«

Lærere, forældre, børn og præst

»Vi har fx haft en klasse på besøg. Klassen bestod af døve børn og to hørende lærere. Da de ankom, talte de udelukkende sammen (uden at bruge dansk tegnsprog), og det gjorde de også da de blev præsenteret for en af vores døvepræster, men da de to lærere så at døvepræsten svarede tilbage på dansk tegnsprog, begyndte de at bruge hænderne noget mere«, fortæller Tomas Kold, »for det er *helt klart* logik for perlehøns at man skal bruge dansk tegnsprog uden stemme i tegnsprogsmiljøer eller på arbejdspladser eller steder hvor hensynet til døve vejer mest.«

Bruno Ottesen og Janne Wolfeld har snakket om løntillæg efter tegnsprogskompetence (jf. Visualis 3, 2002). Hvordan forholder du dig til det?

»Jeg synes personligt det er noget fis! De hørende medarbejdere har valgt arbejdspladsen. De kan ikke komme og kræve væk. Det ville svare til at en dansker flyttede til London og krævede mere i løn for at tale godt engelsk.«

Burde det så ikke være de døve der skulle have mere i løn fordi de allerede kan dansk tegnsprog i forvejen, og fordi de ofte må lære de hørende medarbejdere dansk tegnsprog?

»Klart nok, men sådan er verden desværre ikke«, siger Tomas Kold og fortæller at han en gang var til møde med begge døvepræster og en advokat. Den ene døvepræst fortalte inden mødet Tomas Kold at der var bestilt tegnsprogstolk til mødet.

I første omgang troede Tomas Kold at tolken var til ham. »Det ville hovedparten af døve medarbejdere forvente«, indskyder Tomas Kold. På mødet fandt Tomas Kold imidlertid ud af at tolken var til *advokaten*. Under mødet brugte de to hørende (egentlig en unødvendig bemærkning fra skribentens side – men det skal da understreges) døvepræster dansk tegnsprog *uden* stemme, og tolken tolkede alt til advokaten.

»Jeg måbede totalt«, er Tomas Kold ved at afslutte, men tilføjer hurtigt at en tidligere arbejdsplads har fortalt Tomas Kold at sådan noget var utopi! »Men utopien er opfyldt her på De Døves Kirke! Det virker!«

Da jeg forlader De Døves Kirke, er jeg blevet en oplevelse rigere og måske også en bedre erfaring. Er det et enkeltstående tilfælde? Hvorfor er det *svært* at overbevise de hørende om at de skal bruge dansk tegnsprog hele tiden i et tegnsprogsmiljø?

Hvad kan man gøre?

Tegning af Teddy Witzansky.

Der er stillet forslag om højrere løn til dem, der bruger mest!! tegnsprog.

Ål Folkehøyskole

Man kunne passende undersøge Ål Folkehøyskole der ligger på 61 grader nord et sted midt mellem Bergen og Oslo i Norge, hvor der er masser af sne, høje bjerge og gode ti minusgrader.

Den ligger spredt ud over en bjergskråning – træhytter, hovedbygning, svømmehal og idrætshal – udsigten over dalen er utrolig.

»Jeg ville myrde for at få en arbejdsplads som Ål Folkehøyskole hjemme i Danmark.

Derfor bliver det nok også svært for mig at vende tilbage til Danmark.«

... Bruno Ottesen

Det er en dag i januar 2003 at jeg går ind på folkehøjskolens rektor Per Ove Nybråtens kontor. Han har været rektor på Ål Folkehøyskole siden 1994, men har arbejdet på stedet siden 1979. Jeg har sat ham ind i Visualis' forsøg på at definere den idéelle tegnsprogspolitik og ind i hvordan situationen er i Danmark.

Hvad forstår du ved tegnsprogspolitik, og findes det kun hvis det ene sprog af to er mere dominerende end det andet?

»Her i Norge er vi vant til at snakke om sprogpolitik fordi vi har mindst to officielle skriftsprog, nemlig norsk (bokmål) og nynorsk. Når det gælder tegnsprogspolitik, mener jeg at det er helt nødvendigt (også der) at forme en politik som regulerer forholdet mellem majoritetssproget (norsk) og minoritetssproget (norsk tegnsprog). Det er vigtigt med en god vilje i stil med „... vi vil gerne bruge tegnsprog", men det er ikke godt nok«, forklarer Per Ove Nybråten.

Hvordan er det på Ål Folkehøyskole? Skal man så bruge norsk tegnsprog hele tiden? Må man bruge stemmen? Hvilke regler findes der?

»På Ål Folkehøyskole og Kurssenter for døve er norsk tegnsprog både undervisnings- og dagligdagssproget. Den overordnede målsætning og princip er at norsk tegnsprog skal bruges hele tiden på alle steder hvor der både er hørende og døve tilstede. Det er den målsætning som jeg synes vi begynder at nærme os.

Selvfølgelig kan hørende blive bedre i nogle sammenhænge«, fortæller Per Ove Nybråten, og han går videre med at det skal være naturligt at bruge norsk tegnsprog, »det opnås kun ved at vi hørende, gennem en formel politik, „tvinges" til at bruge norsk tegnsprog. Derudover vil et sprogmiljø ikke blive naturligt før der er et flertal af brugere af det pågældende sprog.

Det har været en bevidst politik for os at ansætte døve tegnsprogsbrugere og derigennem skabe et tegnsprogsmiljø.«

Døve medarbejdere

I dag er så godt som 50% af alle ansatte på Ål Folkehøyskole døve, og blandt det pædagogiske personale er det klare flertal døve. »Det er på den måde at hørende medarbejdere på naturlig vis bliver aktive tegnsprogsbrugere i det daglige arbejde.«

Hvad synes du så om Asger Bergmanns forslag om et fællesrum på en arbejdsplads (hvor hensynet til døve vejer mest) hvor der kun må bruges dansk tegnsprog?

Per Ove Nybråten mener det er en god idé som en begyndelse, men det er vigtigt at hørende tvinges til at bruge dansk tegnsprog. »Det er nemlig altid sådan at vi hørende altid vælger den letteste vej, nemlig talen, men den går altså ikke!«

Har de hørende så en pligt til at bruge dansk tegnsprog i et døvt miljø?

»Vi hørende har valgt at gå ind i et miljø, og der er et godt, gammelt ordsprog som siger „Du skal rette deg etter skikken der du kommer", og ordsproget gælder også i dette miljø. Det er derfor de hørende skal tvinges til at bruge tegnsprog.

Ligeledes glemmer mange hørende medarbejdere at de er *gæster* i det døve miljø. En gæst skal rette sig efter de givne normer i det miljø som vedkommende „besøger", og hvis en gæst ikke opfører sig pænt, er det bare ud! Sagt på en anden måde – vil en hørende medarbejder ikke bruge tegnsprog på arbejdet, er det lig med dårlig opførsel, og det er så ud med vedkommende. Så enkelt er det«, siger Per Ove Nybråten.

»Jeg er hørende, en ydmyg gæst – det eneste jeg kan gøre, er at bruge norsk tegnsprog hele tiden – og det er det eneste rigtige, men 100% „døvsk" bliver jeg aldrig.«

Hvorfor er du så rektor?

Per Ove Nybråten griner i et stykke tid og svarer at det er fordi han kan lide at styre, men går mere efter en „flad" organisation – at alle har et ansvar, men han tror på at der kommer en døv rektor i fremtiden.

En eftertanke ...

Per Ove Nybråten husker at han engang tog imod den norske kongefamilie på Ål Folkehøyskole, og dér brugte han norsk tale, og en tegnsprogstolk oversatte hvad Per Ove Nybråten sagde til norsk tegnsprog, men efter begivenheden havde han det dårligt med at han havde gjort det.

Det førte til at han slet ikke brugte norsk tale, men derimod norsk tegnsprog til den norske kronprinsesse der på et senere tidspunkt besøgte folkehøjskolen.

En tegnsprogstolk oversatte fra norsk tegnsprog til norsk. Selvom der var tale om to hørende mennesker der har et fælles sprog, nemlig norsk, blev der talt to forskellige sprog.

»Det hænger sammen med den rolle jeg har som rektor. Jeg *repræsenterer* de døve – Ål Folkehøyskole – og norsk tegnsprog er de døves modersmål. Det er det jeg finder meget vigtigt at være bevidst om. Efter episoden med kronprinsessen var der da også mange døve der roste mig for ikke at have brugt norsk tale.

Det var positivt.«

Da jeg er færdig med at interviewe Per Ove Nybråten, er jeg temmelig tilbøjelig til at sige »sese!« til alle folk i Danmark der ikke gider at bruge dansk tegnsprog selvom de arbejder i et tegnsprogsmiljø.

Men Bruno Ottesen som arbejder på Ål Folkehøyskole kommer mig i forkøbet:

»I Ål er der den *aura* overalt – en aura der siger at man skal bruge norsk tegnsprog. Den aura der siger én selv, så snart man træder ind, at der tegnes norsk overalt. Det er en herlig aura.«

»Det letteste er at gøre som i Ål, nemlig *kun* at bruge dansk tegnsprog uden stemme.«

Hvad er det der gør dét muligt i Norge som vi i Danmark kun kan lave projekt efter projekt om?

... Måske er det dét han har lige uden for sine vinduer – en natur der kræver beslutsomhed.

Konklusion

Er det passende at vi laver denne opskrift?

1) Alle hørende medarbejdere **skal** bruge dansk tegnsprog uden stemme når de er i et tegnsprogsmiljø.
De skal **tvinges** til det.

2) De hørende kan **ikke** få mere i løn fordi de kan dansk tegnsprog.
De **har** jo valgt miljøet.
Hvis de skal have mere i løn, skal de døve medarbejdere **automatisk** have mere end dem.
... eller
vi kan som udgangspunkt sige, at de døve medarbejdere automatisk får 2.000 kroner mere om måneden, og de hørende medarbejdere har så mulighed for at arbejde sig op.

3) Vil de hørende medarbejdere ikke bruge dansk tegnsprog, er det lig med dårlig opførsel, og man kan derfor roligt bede dem om at finde et andet arbejde.

4) Nyansatte hørende medarbejdere skal **straks** på tegnsprogskursus, og det skal ske **før** den nyansatte begynder at undervise, og det gælder også for nuværende hørende medarbejdere der kan dårligt dansk tegnsprog.
Der skal **ikke** bruges døve medarbejdere, beboere eller elever som „tegnsprogsorakler"! Det er **ikke** disses opgave at undervise hørende medarbejdere i dansk tegnsprog.
Ellers skal de have mere i løn.

Er det en god regel? Det er jeg sikker på der er mange der vil synes. Alle der læser det her: Tag en kopi og udfør punkterne på arbejdspladserne. Der er nemlig ikke noget at diskutere.

Så nemt er det!

Hvor er de dog gode, de citater!

Den dag i dag er der enkelte forstandere på døveskoler der ikke kan dansk tegnsprog. Lad mig derfor citere:
»Kender Forstanderen slet ikke den lille røde Bog fra 1926 med ca. 1400 tegn?«
Døvepræst Poul Hansen i 1941 om forstander på Nyborgskolen, A. Hansen

Døveundervisning i Danmark 1807–1982, Døveforsorgens Historiske Selskab 1983, s.103

Begynd bare arbejdet ovenfra.
Forstander først, dernæst nedefter.

En flugt fra virkeligheden

af Pernille Nellemann

Midt i myldret på Nørrebro finder man en café, Tea Time, et lille prinsesseparadis – et sted hvor man kan søge tilflugt.

På Birkegade er der en meget lille trappe ned til en dør, man er bange for at åbne da den ser ud til at ville falde sammen. Indenfor er alt i lyse toner, der er råhvide vægge, gyldne og rosa møbler med små hvide borde.

Der står et gammelt ur på væggen, uret er gået i stå, man fornemmer tiden før én og tiden efter én. Nede bagved er der et forhæng, og bag ved det er der en der står og vasker op.

Lige når man kommer indenfor, kan man bestille og derefter sætte sig, men man kan også blot sætte sig og tænke over hvad man har lyst til.

Der kan man få te i flere varianter, kager med lyseblå og lyserød glasur med sølv sukkerkugler, æbletærter, gulerodskager og små marengskys. Lyserød chokolade var noget der chokerede mig, det smagte fuldstændigt som jordbæris, blot i fast form og ikke nær så kold.

Der er tre borde med stole hvor man kan sidde to eller tre sammen, men helt bagerst står der en gammel og slidt guld-lænestol, det er sådan en stol hvor man blot kan sidde alene med en god bog og en kande te for at derefter forsvinde i det lyse og varme sted.

Maria, ejeren, tager selv imod bestillinger og serverer selv. Hun er en lille dame, med lyse lokker og tøj der kunne tænkes at være en dukkes, en alfs, hun passer fuldstændig ind i det lille paradis.

Da jeg havde været der, fået en kande myntete og en gulerodskage for ialt 55 kr., følte jeg en dejlig ro, som om alt det stress jeg havde, var forsvundet fra jordens overflade.

Jeg havde siddet i den gamle guldstol og læst en romantisk bog, det er en café jeg virkelig kan anbefale til alle der har en romantisk side i livet.

Tea Time,

Birkegade 3.

Tirsdag-torsdag 10-18,
Fredag-søndag 10-19.
Mandag lukket.

Så er der igen tid til at gå i »biffen«

Bonaventura har, sammen med Gladsaxe Bio og tolkeadministrationen, lavet en aftale om tolkning af biograffilm.

Junglebogen 2, søndag den 16. marts kl. 11.30.

Billetter kan bestilles på http://www.gladsaxebio.dk/

Gladsaxe Bio & Café

Bagsværd Hovedgade 116
2880 Bagsværd

Telefon – billetsalg: 44 98 34 34
– fra ½ time før første forestilling
Telefon, kontor: 44 98 39 93 – hverdage kl. 9–16
Fax: 44 98 39 35

ERGO frem med jungle trommerne og hånd-til-hånd metoden så vi kan få så mange som muligt med.

Adrenalinen er derude, langt derude

Offpiste snowboard med helikopter i Chugauh-bjergene i Alaska

Af Simon Bak

Ved du ikke hvad du skal lave i ferien? Er en tur til Kreta eller Samsø ikke lige dét du drømmer om? Jeg giver dig et adrenalinsusende alternativ!

Mange unge mennesker begynder at jage efter ekstrem oplevelse rundt i verden. Det er vist fordi de begynder at blive trætte af at holde ferie sydpå. Ekstrem sport bliver mere og mere populær blandt unge. Forskellige steder i verden er der mange adrenalinsusende alternativer som man kan prøve. Her kan du læse om 7 forskellige vilde rejser i verden som man kan prøve!

Det mest ekstreme skiløb

Når verdens bedste skiløbere og snowboardere er på jagt efter sindssygt stejle og udfordrende offpiste, tager de af sted mod Chugauh-bjergene i Alaska med helikopter. Der er masser af 40–60 grader stejle bjergsider, og lifter er yt, men til gengæld sørger helikopteren for at du kommer både sikkert og hurtigt til toppen, og du står parat foran 1000 meter urørt sne som du skal være den første til at sætte spor i.

Prøv det koldeste dyk under den arktiske is. Vil du se en skøjtebane nedefra? Du har chancen for at opleve det i det nordlige Canada, bare 400 kilometer fra Nordpolen. Isdykning i Nordvestpassagen giver dig mulighed for at boltre dig blandt isbjerge, hvalrosser, sæler og koldtvandskoraller. Vandtemperaturen er nede under frysepunktet, du vil mærke kulden som på en skiferie, men ikke fryse. Det er i hvert fald ikke noget for dem som har klaustrofobi, og for dem der er bange for at blive fanget under isen!

Den sværeste svømmetur over den engelske kanal! Vil du prøve at svømme den knap 34 kilometer lange tur over den engelske kanal, skal du forberede dig grundigt! Hopper du bare sådan i vandet, er der en overhængende fare for at blive kuldsejlet af en kuwaitisk supertanker! For den engelske kanal er nemlig en af de mest befærdede sejleruter. Derfor er planlægning meget vigtig! Svømmeturen er både kold, dyr og knaldhård, og statistikken er nedslående – ni ud af ti der forsøger, må opgive undervejs.

Den mest klaustrofobiske klatretur!

Udforsk Borneos huler. Skal du rigtig på opdagelse, er det i Clearwater Cave i Borneo. Der gemmer sig en 100 kilometer lang labyrint af smalle gange, dybe skakter, brusende floder, gigantiske kamre og klaustrofobiske passager hvor du kan mase kroppen igennem. Der er risiko for at fare vild og falde i dybe skakter, og du kan drukne hvis vandstanden stiger, og der er fare for at blive fanget det forkerte sted.

Tag det største spring – 160 meter bungyjump

Tæt på Nepals grænse til Tibet er der en sindssygt dyb kløft mellem Himalayabjergene. Det er verdens højeste bungyjump. Hængebroen over den 160 meter dybe kløft er konstrueret til bungyjump. Det giver dig et ekstremt sus når du falder ned i afgrunden!

Du kan læse mere om ekstreme rejsemål på internettet hvis du vil vide noget mere, fx adresserne herunder:

www.udnepal.com
www.mountain.person.dk
www.valdezheliskiguides.com
www.badwaterultra.com
www.iditasport.com

Isdykning i Nordvestpassagen blandt isbjerge, hvalrosser, sæler og koldtvandskoraller.

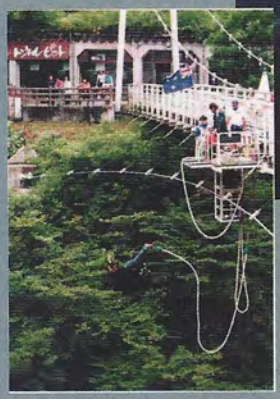

Verdens højeste bungyjump fra Hængebroen over den 160 meter dybe kløft.

Clearwater Cave er en 100 kilometer lang labyrint af smalle gange, dybe skakter, brusende floder, og klaustrofobiske passager

Super Bowl XXXVII

Sørøverne Piraterne

Tampa Bay Buccaneers vandt i overlegen stil over Oakland Raiders i den amerikanske fodboldfinale, Super Bowl, der blev spillet den 26. januar 2003 på Qualcomm Stadium i San Diego i Californien.

Super Bowl

80.000 tilskuere på Qualcomm Stadium i San Diego så Tampa Bay Buccaneers vinde holdets første Super Bowl med en 48–21–sejr – efter pauseføring 20–3.

Buccaneers var kendt som den evige taber. De havde aldrig vundet noget eller deltaget i slutspil. Men pludselig kom der et brag: Buccaneers vandt finalen i Super Bowl XXXVII mod Oakland Raiders.

Raiders er det ældste hold, et trofast hold der havde vundet tre Super Bowls og har været med i slutspillet mange gange. Ingen havde troet at Tampa Bay Buccaneers ville vinde over Oakland Raiders, da slet ikke med 48–21.

Man siger at Raiders har det bedste angreb i NFL (National Football League) mens Buccaneers har det bedste forsvar. Mange forventede at kampen om titlen som NFL Champions var meget lige, men nej, det hele var uventet. Endnu mere overraskende var det at Tampa Bay Buccaneers brugte en ganske anden taktik end ventet.

AFC eller NFC

Hvert år sidder mange millioner mennesker fra 200 forskellige lande foran tv og følger med i Super Bowl. Amerikansk fodbold er en af de populæreste sportsgrene i verden.

I NFL er der 32 hold som deles op i to cups. Den ene er AFC (American Football Conference) og den anden NFC (National Football Conference).

De 32 hold skal kæmpe om titlerne som hhv. AFC Champion og NFC Champion.

Bagefter skal de to vindende hold kæmpe for NFL's Champions, netop finalen Super Bowl. I år var det Oakland (AFC) og Tampa Bay (NFC).

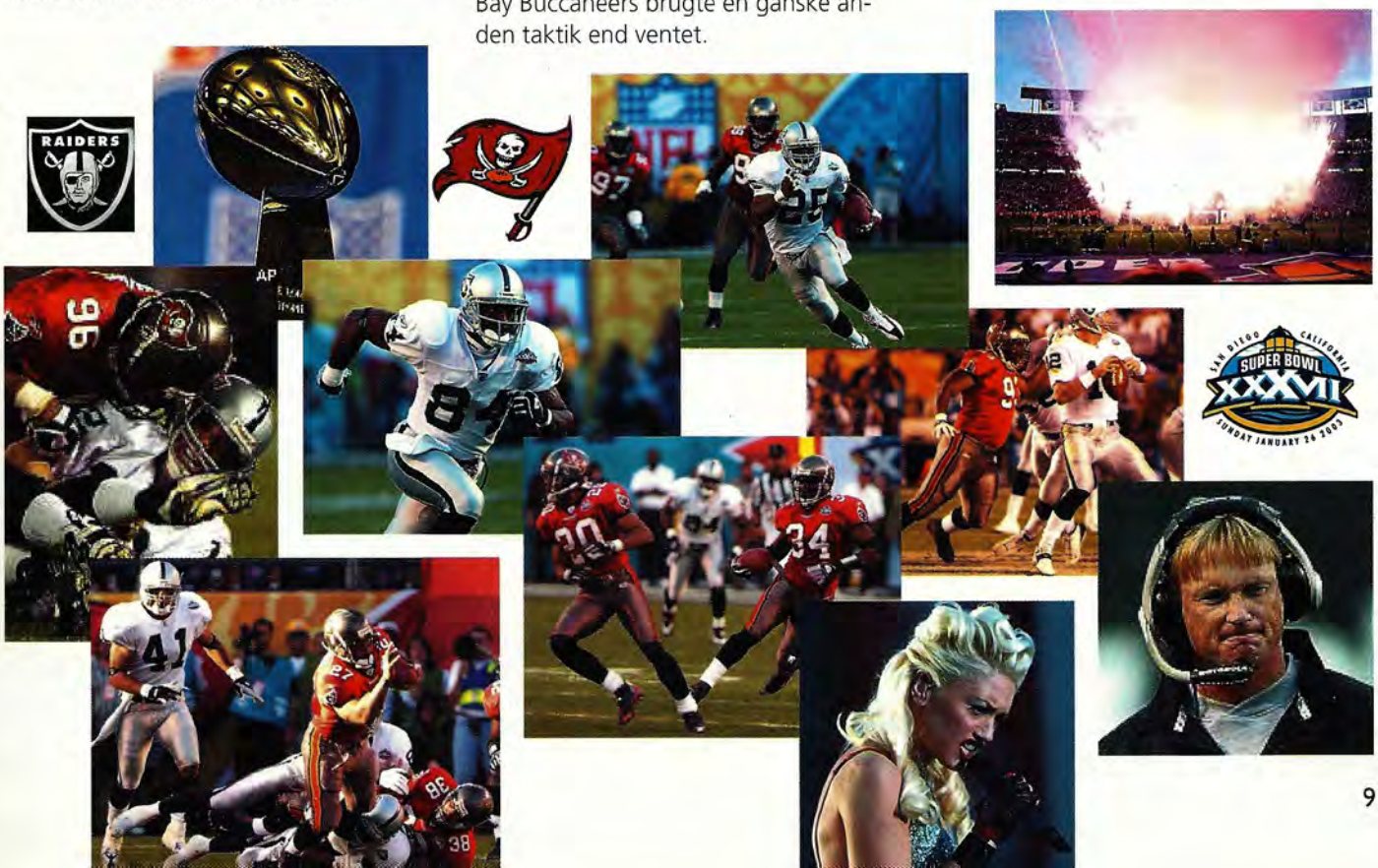

NFL-aften på kollegium

Natten til mandag startede Super Bowl XXXVII med Tampa Bay Buccaneers vs. Oakland Raiders. Sørøverne mod Piraterne.

Før det startede, blev der noget show med fx fyrværkeri og sange med bl.a. Sting som havde fået stadiet til at rocke og rulle! Samtidig sad elever fra Nyborgskolen og nogle fra gymnasiet på kollegiet og fulgte med i kampen. Den startede omkring kl. halv tolv om aftenen dansk tid og sluttede omkring halv fire. Der var mulighed for at købe sodavand, pølsehorn og lidt guf.

Kampen startede ikke så godt som man havde forventet. Raiders-freaks'ene var ikke særlig godt humør da finalen stod på 20–3 til Buccaneers efter pauseføring, deriblandt mig! Men alle Buccaneers-freaks'ene heppede hele den næste tid.

Kampen sluttede med 48-21 til Buccaneers. Ny rekord i NFL med så stor en pointforskel, og det var en kæmpestor skam for Raiders og deres fans. Efter kampen gik vi i seng for vi skulle jo i skole ikke så mange timer senere. Samtidig blev 400 politifolk sat ind i aktion mod de gale Raiders-fans der lavede en masse ballade. 64 blev anholdt.

Selvom Raiders havde tabt, syntes jeg at vi havde en god aften. Jeg vil takke alle de deltagere som var med denne aften/nat, og tak til de pædagoger som var med til at lave dette arrangement.

Tjek:

www.nfl.com
www.superbowl.com

Galleri

Leif Jensen
Valby Langgade 9
2500 Valby

Tlf. 36 16 00 54

Døve børn og unge skal informeres bedre om seksuelle overgreb!

Pressemeddelelse fra Danske Døves Ungdomsforbund

Der er kommet meget fokus på seksuelle overgreb på døve børn på grund af sagen fra Fredericiaskolen hvor en ung døv mand forgreb sig på en række mindre døve børn.

Både danske og udenlandske undersøgelser viser at døve børn desværre *er* en udsat gruppe for seksuelle overgreb. Døve børn har omtrent dobbelt så stor risiko for at blive udsat for overgreb end hørende børn har. Dette skyldes bl.a. at nogle døve børn har svært ved at sige fra når deres personlige grænse overskrides.

Formanden for Danske Døves Ungdomsforbund (DDU) Kasper Bergmann udtaler:

»Jeg ser dette som en naturlig, men tragisk konsekvens af manglende information og oplysning til døve børn om grænser og seksualitet. Døve børn er afskåret fra samme mængde informationer som jævnaldrende hørende børn naturligt får via tv, radio og undervisningsmaterialer.«

Men der kan og skal gøres noget for at forebygge seksuelle overgreb begået mod døve børn og unge, mener DDU. Døve børn og unge skal rustes bedre til at sige fra og blive opmærksomme på hvornår deres grænser overskrides. Derfor har DDU som følge af sexskandalen fra Fredericiaskolen iværksat et »Projekt Grænser« der har til formål at oplyse døve børn og unge om seksuelle overgreb og mobning.

»Projekt Grænser« består af en lille teatertrup som i perioden januar-marts 2003 turnerer rundt til forskellige døve- og centerskoler i hele landet og opfører teaterstykket »Min krop er min egen!«.

»Min krop er min egen!« handler om sex, overgreb, kærlighed, mobning, grænser og ikke mindst kunsten at sige fra. De to medvirkende i stykket, Malene Madsen og Søren Visholm, er selv unge døve og læser begge på lærerseminariet. De optræder på dansk tegnsprog som er børnenes modersmål.

Efter forestillingen kan børnene stille spørgsmål til de medvirkende, og det er håbet at lærerne vil fortsætte diskussionen i klasseværelserne. Turnéen har allerede besøgt Søndre Parkskolen i Ringsted og Møllevangskolen i Århus, og det var en god oplevelse både for eleverne og for teaterduoen.

»At turnere med stykket giver mig en positiv følelse og et håb om at vi muligvis kan forhindre at en lignende sag vil kunne ske igen.

Børnene bliver bedre informeret om seksuelle overgreb, og de lærer forhåbentlig lidt om at blive opmærksomme på deres egne grænser. Det er vigtigt at emner som kærlighed, sex og overgreb ikke forbliver tabubelagte. Vi siger ikke at børnene mangler viden fra deres forældre, men vi ved at der er nogle der har svært ved at forklare deres børn om emnet«, fortæller Søren Visholm.

Efter endt teaterturné går DDU i samarbejde med Døveskolernes Materialecenter som også støtter projektet økonomisk, og med tilskud fra Døvefonden, Carlsbergs Mindelegat, Schioldanns Fond, Helsefonden og DUFs IS-pulje, aktivt i gang med at producere en DVD som skal benyttes til undervisningsbrug på skolerne.

Årsagen er at der ikke findes noget dansk tegnsproget undervisningsmateriale til døve børn omkring seksuelle overgreb.

For mere info om »Projekt Grænser« kontakt:

Mette Bertelsen, projektkoordinator for »Projekt Grænser« per e-post: mb@deaf.dk

Blod donor?

Af Elisa Klejs Nielsen

Tre til fire gange om året tropper jeg op på Skejby Sygehus og afleverer en portion blod. Det koster mig intet, kun 15 minutter af min tid hver gang.

En indsats

At skænke penge til velgørende formål er én ting, noget andet er at virkelig mærke at din indsats betyder noget. Det er derfor jeg er blevet bloddonor.

Det var ved et tilfælde at jeg faldt over en annonce i Bloddonorbladet der søgte unge til at være informatører. Jeg synes at unge døve ved for lidt om hvad det vil sige at give blod, og hvad det betyder for modtageren. Efter et grundigt og meget udførligt kursus kan jeg nu kalde mig for informatør. Jeg bliver sendt på kurser for at holde mig opdateret med tingene.

Med bloddonation ved jeg hvad mit blod går til, og at mit blod redder nogen. Jeg får aldrig at vide *hvem* mit blod redder, men jeg er 100% sikker på at det ikke bliver forvaltet dårligt. Alt ved mit blod bruges. Lige fra de røde blodlegemer til min blod-plasma og blodpladerne bliver brugt.

Fra tapning til anvendelse

Når du er der for første gang, giver du ikke blod, for dit blod skal typebestemmes og kontrolleres for forskellige vira. Så hvis de intet finder og alt er i orden, giver du blod ved andet besøg .

Du får også udleveret et helbredsskema som du ærligt og korrekt besvarer. Det er for din egen og modtagerens skyld, for der er sygdomme der kan gøre, at en donor ikke kan tåle at give blod, fx hvis man har hjertesygdomme, kredsløbsygdomme, epilepsi, astma eller diabetes. Det er også for at undgå at modtageren kan få overført kræftsygdomme og smitsomme sygdomme.

Det lyder voldsomt, men det bliver effektivt kontrolleret, og man får besked hvis man lider af det mindste.

Ved en tapning bliver der udtaget 450 ml blod: Der vil være to specialuddannede sygeplejersker der kontrollerer dit CPR-nummer, for det skal være i overensstemmelse med din blodtype.

Som erstatning for det manglende blod får du væske og lidt at spise. Du kan rejse dig op 10 minutter efter tapning og gøre de ting du plejer. Det frarådes at køre bil selv og lave tungt manuelt arbejde, for man kan godt blive svimmel af det.

Blodet gennemgår screening der kontrollerer om dit hæmoglobintal er for lavt (evt. manglende jern i kosten, det betyder noget for blodets anvendelse og for dit helbred), og det kontrolleres også for forskellige virusser.

Blodet bliver skilt i tre dele, røde blodlegemer, blodplader og blodplasma. Vi har noget der hedder hvide blodlegemer, men de gør mere skade end gavn for modtageren. De røde blodlegemer og blodplader bruges i forbindelse med blødninger, større operationer og blodmangel. Plasma bruges til forskning af hvordan vores blod reagerer på forskellige vira, og der fremstilles proteiner af plasma til brug for blødere.

Blodtyper

Alle ved at vi har fire blodtyper: A, B, AB og O, og vi har også noget der hedder antigen og antistoffer. Man kan helt præcis blodtypebestemme ved at se på generne. Du arver to forskellige gener fra dine forældre.

Et eksempel: Min blodtype er O Rhesus Positiv, det vil sige at min blodtype er O, og det blev bestemt ved at undersøge om mit blod reagerer på A eller B? Så ved man, hvilken blodtype jeg har.

Hvis man er Rhesus Positiv som jeg, har man også en evne til at danne antigenet D, det vil sige Rhesus Positiv, hvad de fleste mennesker er, men en mindre procentdel af befolkningen kan ikke danne D antigenet og må derfor have Rhesus Negativ til bloderstatning bl.a. ved graviditeten, større operationer osv.

Det kan lyde indviklet, men hvis man sætter sig ind i tingene, finder man faktisk ud af det. Ellers er sygeplejerskerne ved blodbanken meget villige til at forklare dig det.

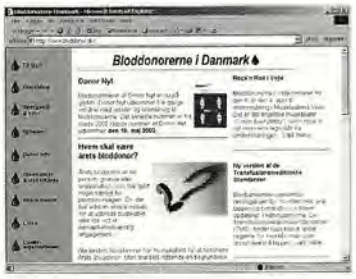

Tjek www.bloddonor.dk, hvis du vil have mere at vide, eller hvis du har lyst til at blive bloddonor.

Det er også muligt at få mig ud til din lokale ungdomsklub, sportsklub eller døveforening for at fortælle mere om det.

Jeg kan kontaktes på e-postadressen: klejs78@hotmail.com

hotel Avenue
Fri parkering i gården

Åboulevard 29
1960 Frederiksberg C
Tlf. 35 37 31 11

Nytår i Baile Átha Cliath*

*Baile Átha Cliath er irsk for Dublin By ... eller bare Áth Cliath som normalt bruges om Dublin.

Fotos: Alex Stensholm

DDU annoncerede i Visualis og på hjemmesiden en nytårsfest i Dublin.

Tekst, Thomas Philip

Flere viste interesse for arrangementet, men det endte med at det blev tre danskere som tog af sted. Lidt ærgerligt, for det ville være storartet med en markant deltagelse fra dansk side til den stort anlagte fest arrangeret af det irske døves ungdomsforbund.

Der var også arrangeret en konference, tituleret »Have Your Say«, men desværre blev den aflyst kort forinden pga. lav international deltagelse. Irland vækker åbenbart ikke rejselysten i folk..?

Landet havde ellers meget at byde på. En tilpas diversitet og individualitet i forhold til det europæiske kontinent. En alenlang og dramatisk historie, folk med et afklaret forhold til deres land, et radikalt anderledes sprog og især ikke at forglemme de fantastiske muligheder for at gøre indkøb!

Festen forløb meget godt, ca. 250 søde, friske og ikke mindst imødekommende unge irere, nordirere, amerikanere, hollændere, svenskere og danskere i et stort, glad sammensurium af småsnakken og skålen. Hundreder af pint af Kilkenny, Guinness og Carlsberg røg ned i folks maver mens festen løb af stabelen.

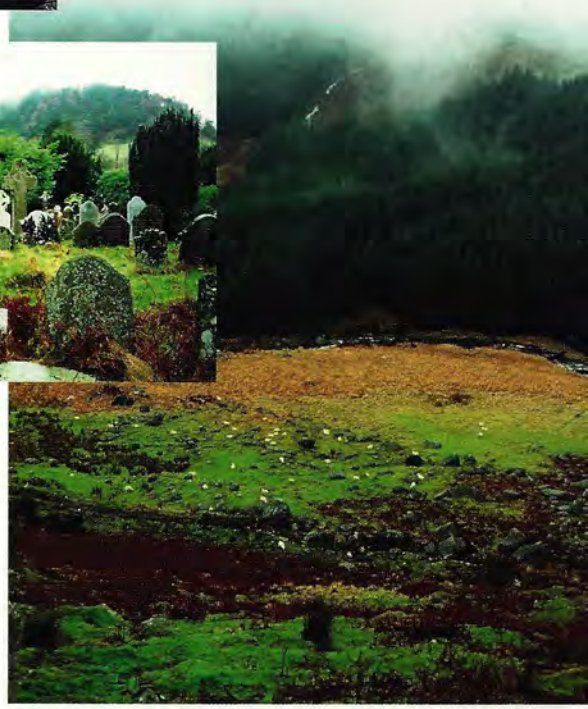

Irland vækker åbenbart ikke rejselysten i folk..? – hvem der nu kan forstå det? Konferencen: »Have Your Say« blev desværre aflyst kort forinden pga. lav international deltagelse.

SE her SE her SE her SE er SE her SE her

DDUs uddannelsesudvalg vil gerne oprette en database på hjemmesiden med oplysninger om døve studerende og de videregående uddannelse vedkommende er i gang med.

På den måde vil det være nemt for nye studerende, der skal i gang med en videregående uddannelse at finde oplysninger om de forskellige uddannelser.

Hvis du vil være med i databasen, så send os dit navn, email adresse og den uddannelse, som du er i gang med. Send oplysningerne til Mette Bertelsen på mb@deaf.dk. Hjælp os!

Film Forum Fest er lige om hjørnet!

Nedtællingen er begyndt!
– om mindre end 2½ måned begynder Danmarks første

Tegnsprogs FilmFestival!!

Det endelige program vil være færdig fra den 20 marts. Følg med på hjemmesiden www.deaf.dk, der kan du se programmet og læse om, hvordan du kan få fat i billetter.

• Du kan også kontakte din lokale døveforening fra 20. marts og få nærmere oplysninger om tilmelding og det sidste nye program.

• På grund af Døvebladets deadline kommer tilmeldingsblanketten først i Døvebladets aprilnummer men som nævnt ovenfor er der mulighed for at få fat i billetter på andre måder. Det endelige program kommer i Døvebladets majnummer.

Du kan se det foreløbige program i sidste nummer af døvebladet og på vores hjemmeside. Der vil løbende komme nyheder på hjemmesiden.

Gå ikke glip af

Film Forum Fest

HSK Handicappede Studerende & Kandidater

Af Cand. jur. Lotte Pehrsson

Handicappede Studerende & Kandidater – HSK – startede på Københavns Universitet, Indre By, omkring 1985 af en gruppe bevægelseshandicappede studerende på jura-, polit- samt teologistudiet i erkendelse af den meget vanskelige fysiske tilgængelighed der.

Efterhånden som forholdene stille og roligt blev forbedret, og ophavsmændene blev færdige med studierne, startede erkendelsen af at det som færdiguddannet ikke var så enkelt på arbejdsmarkedet som ventet og ønsket.

I 1992 startede HSK som det vi er i dag, nemlig en organisation der varetager personer med handicaps interesser såvel under studiet som efter endt uddannelse. Vi er nu en landsdækkende organisation der går på tværs af handicap, og alle arbejder frivilligt og ulønnet.

Siden 1992 har vi i den udstrækning vi har formået det, beskæftiget os med alle handicapgrupper i forbindelse med videregående uddannelser. Nu vejleder vi ud over personer med bevægelseshandicap personer med syns- og høre-handicap, ordblindhed, whipplash og damp.

I vores arbejde er vi meget afhængige af et godt samarbejde med de forskellige handicapgrupper, for kun derigennem er vi i stand til at give den bedste og mest kvalificerede rådgivning.

Vi informerer således gymnasieelever med handicap om hvilke uddannelsessteder der er bedst egnede i forhold til deres specifikke behov og ønsker. Vi orienterer om dispensationsmuligheder for at komme ind på et studie hvis en persons handicap gør det vanskeligt at opnå tilstrækkeligt med point via erhvervserfaring til at komme ind på det ønskede studie, om bomuligheder under studiet, om dispensationsregler i forbindelse med eksamen, om muligheder for støtte til handicappede i ordinært erhverv, om de forskellige særordninger for handicappede med nedsat erhvervsevne, om arbejdspladsindretning, isbryderordning, sekretærhjælp osv.

Gennem årene har vi opnået et stort netværk. Bl.a. samarbejder vi med Center for Ligebehandling af Handicappede, Handicapidrættens Videnscenter, erhvervs- og jobkonsulenter fra mange handicaporganisationer, studievejleder på studier, SPS-vejledere, AFs handicapkonsulenter m.fl.

Er der ting vi ingen viden har om, eller er usikre på, henviser vi altid videre til den instans eller organisation vi har erfaring for, eller har kendskab til på et givent område. Vi finder det vigtigt med en ordentlig og professionel rådgivning, og er vi ikke i stand til at give den, bruger vi vores netværk.

HSK arrangerer hvert år et studentermøde hvor studerende kan møde andre studerende med handicap, høre om de forskellige støtte- og dispensationsmuligheder samt få drøftet nogle af de ting, vedkommende »tumler« med på studiet, og som kan være vanskelige at drøfte i andre fora.

I de senere år har vi arbejdet meget med handicappede studerendes forhold, idet SPS-loven (Loven om specialpædagogisk støtte på videregående uddannelser) gav en masse spørgsmål og bekymringer for hvordan studerende fremover ville blive behandlet, når tildelingen af hjælpemidler under studieforløbet overgik fra kommune til uddannelsessted.

Vi har holdt mange informative møder om emnet med oplæg fra personer med tilknytning til og viden på området. HSK har været en aktiv aktør i forbindelse med høringerne og forsøgt at være med til at påvirke det endelige resultat i en god og konstruktiv retning.

Det er lykkedes os at opnå et godt samarbejde med mange af de SPS-ansvarlige, og vi henviser til hinanden når der kommer spørgsmål som vi ved den anden instans bedre har mulighed for at besvare. Denne udvikling finder vi særdeles positiv.

I forbindelse med bygningen af det ny KUA på Amager har vi været involveret i den tidlige fase og nu hvor 2. etape er ved at være færdig. Vi har opnået et fantastisk positivt samarbejde og respekt fra universitetets side og kommer med kommentarer til de forskellige tiltag der skal udføres. På den måde er vi med til at tingene bliver så nær det optimale som muligt og sparer – forhåbentlig – udgifter til efterfølgende ændringer og justeringer.

Nu hvor vi har brugt meget energi på studerendes forhold, har vi i år valgt at fokusere meget på færdiguddannedes forhold. Vi har fået et netværk op at køre med mange handicaporganisationers jobkonsulenter. Således mødes vi ca. hver 3. måned og udveksler erfaringer og ideer med jobkonsulenter for døve-, synshandicap-, ordblinde-, bevægelseshandicapområdet samt Handicapidrættens Videnscenter.

På årets generalforsamling i april holdt et af vores medlemmer oplæg med udgangspunkt i sit netop forsvarede speciale fra Den Sociale Kandidatuddannelse omhandlende arbejdsgiveres usikkerhed med hensyn til ansættelse af personer med handicap.

2. reviderede udgave af Håndbogen for Handicappede Studerende og Kandidater er netop udkommet i oktober måned og kan rekvireres af interesserede, og forsendelsesomkostningerne er på 30 kr, men som medlem af HSK sendes håndbogen uden beregning.

Det årlige medlemskontingent er 100 kr., og ca. 3 gange årligt udsender vi HSK-Nyt med indlæg om relevante emner. Vi holder temaarrangementer og fyraftensmøde efter behov og praktiske ressourcer.

Interesserede i HSK og i det arbejde vi udfører, kan læse mere på hjemmesiden

www.hsknet.dk

eller kontakte os i vores kontortid man-, ons- og fredage (for tiden kun fredage i lige uger) på 35 32 91 01, skrive til HSK, Njalsgade 84, 7.3.10, 2300 København S.
... eller på hsk@stud.hum.ku.dk

Hvem har retten til DDU?

Af Mette Bertelsen

Hvor sælsomt. Her gik vi alle sammen og troede at vi havde eneret på dette eksklusive forbundsnavn, DDU.

Det står jo for Danske Døves Ungdomsforbund, men vi har desværre taget grueligt fejl. Der er alt for mange der går og kalder sig DDU. Der er endda også enkeltpersoner der kalder sig det. Måske vil en af de næste Baywatch-babes så endda hedde DDU (efter CJ).

Visualis' udsendte gik på nettet, og søgte på ordet DDU i forskellige søgemaskiner og blev en hel del klogere.

I Tyskland er der mobil diskoteksunderholdning med ægte bundesligahår og overskæg i 1980-style. De har tilladt at kalde sig DDU – **Deutsche Discothek Unternehmer**. Lidt tyrolerunderholdning med Heide og Klaus.

http://www.ddu.de/

Og det er ikke det eneste input fra det germanske vi får. Dirk Dunger har lavet sin egen hjemmeside om hans interesse for computere – nemlig **DDU's Kleine Homepage**. Han er født i 1979 i byen Schlema. Og ja, Dirk er en slemmer dreng fordi han har hugget vores navn! Og hvorfor fanden han kalder sig selv for DDU, er stadig en gåde, men tjek Dirk Dungers dunkelheder på

www-user.tu-chemnitz.de/~ddu/

Tyske diabetikere har deres egen union som tilfældigvis hedder DDU. **Deutsche Diabetikes Union.** Her kan man finde sammen med andre lidelsesfæller i en fælles, ufrivillig aversion mod søde sager. Du kan lure i deres hjemmeside, men det hele står altså på tysk:

http://www.diabetesweb.de/

Ovre i Det Forenede Kongerige kan man minsandten også finde DDU.

Denne gang i form af the **Dental Defence Union**. Det er et forbund bestående af aggressive nuværende og kommende tandlæger der kun er ude på at bore i alle dine tænder.
Her kan man finde råd omkring raffinerede tandære torturmetoder.

Check hvis du tør:
http://www.the-ddu.com/

Herhjemme i Danmark har vi også et par DDU'ere. **Dansk Drageflyver Union** – jamen, hvad er det for noget? Det er for drageflyvningsentusiaster – det har altid været menneskets store drøm at kunne flyve. Det tætteste man kommer på at realisere drømmen om en fjerdragt er at melde sig ind i... ja... DDU!

www.danskdrageflyverunion.dk

DDU er dog allermest kendt som **Dansk Dart Union**. Vi døve er blevet sat i skyggen bag disse øldrikkende personer med speciel forkærlighed for at kaste med spidse pinde efter en skydeskive. Hmm, hmm.

Vi må have gang i en omfattende informationskampagne *(og navneændringsdiskussion, red.)*?

http://hjem.get2net.dk/ddu/

Visualis undrer sig derfor over at der ikke findes:

- Danske Dværges Ungdomsforbund (for folk mellem 30 og 51 cm)
- Danske Dødes Ungdomsforbund (mærkesag: flere 1. værelses lejligheder under jorden)
- Danske Debiles Ungdomsforbund (åben for alle med en IQ mellem 0-30)
- Danske Dullers Ungdomsforbund (for storforbrugere af lårkorte nederdele)

CAFE NANIS

Finsensvej 18, Frederiksberg
www.nanis.dk

VVVV

Af Thomas Philip

KOSMOPOLITTEN

Mens man lige er ved at bukke under den bidende kulde der hærger det ganske land i januar, bør man huske på at landet også består af lune indslag såsom eksotiske personligheder og steder med etnisk præg, som udstråler et skær af fjerne himmelstrøg. Denne gang har jeg udvalgt et egyptisk sted, Café Nanis på det ydre Frederiksberg.

Det er så vidt jeg ved, det eneste normalt tilgængelige sted som byder på vandpiber. Det skulle prøves, netop som man er ved at blive træt af kulden og køligt arrogante danskere.

Smilende betjening af to egyptere der ikke havde for travlt da der kun var få gæster da jeg kom ind ved 17-tiden. Bestilte en vandpibe med æble- og rosenaroma, det var kun en ud af mindst et dusin forskellige smagsvarianter.

Der var to andre der røg vandpibe, ellers sad folk og drak øl. Efterhånden satte tjeneren reservationsskilte på flere borde. Der kommer sikkert flere mennesker henad aftenen, og hver fredag 21.30 er der underholdning i form af mavedans.

Hvis man går i kælderetagen, er der en for alvor eksotisk rygesalon hvor man rigtig kan læne sig ad puder og nyde sin vandpibe og 'udsigten' til væggene der er tapetseret med panoramaer fra Ægypten.

Jeg giver maden tre point for gode råvarer og velsmag og et ekstra point for initiativet med vandpiberne og muligheden for at drømme sig væk til fjerne himmelstrøg.

40 minutter med vandpibe koster 65 kr. Det var meget afslappende at sidde og suge på piben. Liflig aroma af rose og æble. En rigtig god afveksling til den passive rygning på de sædvanlige caféer. Det skal lige siges at det ikke er som at ryge; styrken er meget lavere, det er kun ca. 5 % tobak og resten er tørret frugt.

Jeg tog et blik på menukortet, der var et bredt udvalg af diverse retter, drikke og øl. Jeg tog en ægyptisk ret, ovnbagt kalvekød med tomater og ris til 89 kr. Betjeningen var kvik, og maden kom på bordet ca. et kvarter efter bestillingen.
Det så indbydende ud, det rygende varme fad med tomater, kartofler og kalvekød, hvortil der var ægyptisk ris ved siden af.
Det overraskede mig at retten ikke var kraftigt krydret som man kunne forvente af orientalske principper. Jeg har ingen erfaring med ægyptisk kulinari, så det var en interessant erfaring.

På DDUs hjemmeside www.visualis.dk har vi oprettet en

web butik

Her kan du købe følgende:

Kuglepen (Pris: kr. 10.00)
Grøn prodir kuglepen i frosted plastic med DDUs logo og hjemmesideadresse

Paraply (Pris: kr. 69.00)
Stor, sort paraply i nylon med træ-håndtag, hvidt DDU-logo og hjemmesideadresse

Vi glæder os til at se dig i web-butikken.